

Dragii mei ,

Pentru că nu putem să ne vedem și pentru că trebuie să ne adaptăm noilor condiții, vă propun următoarea metodă de comunicare. Pentru prima perioadă, vom aborda capitolul **Limba și comunicare**. Vă rog să vă luați notițe sau să lucrați pe calculator și să le imprimați pentru portofoliu. Vă amintesc că aveți de citit **Baltagul** de Mihail Sadoveanu și **Toate pânzele** sus de Radu Tudoran. Următoarea temă o veți primi marți.

Vă urez spor la lucru și multă sănătate! Pe curând!

Prof. Fănița Cepoi

Oral

Limba și comunicare – Factorii comunicării

☞ Completează spațiile punctate cu elemente ale comunicării

Emițător → → → →

☞ Citește cu atenție textele de mai jos:

A) O cloșcă vede în ogradă o râmă. Cloșca începe să cotcodăcească. Puii vin și își împart râma.

B) Vlad îi spune lui Andrei, care tocmai intra în clasă, după ce chiulise de la ora de geografie:

- Vezi că pentru orele de evaluare avem și clima!

- Uff, exclamă Andrei, iar avem materie cu tona!

1. Care credeți că e trăsătura comună esențială a acestor situații?

a) faptul că apar mereu doi protagoniști;

b) faptul că cineva face, de fiecare dată, ceva;

c) faptul că, de fiecare dată, se transmite o informație.

2. Cum ajunge Andrei (enunțul B) în posesia informației?

3. Ce rol are Andrei în această situație de comunicare?

4. Își păstrează fiecare dintre ei rolul până la capăt?

5. Dacă Vlad i se adresează colegului în limba germană pe care acesta nu o cunoaște, credeți că mai putem vorbi de o situație de comunicare?

6. Putea Vlad să-i transmită informația lui Andrei înainte ca acesta să fi venit în clasă? 7. Prin care canal se propagă mesajul vehiculat de un film, o simfonie și, respectiv, un roman? Cărui simț credeți că se adresează mesajele propagate prin alfabetul Braille (un alfabet special conceput pentru nevăzători)?

DE REȚINUT !

Factorii comunicării:

- **Emitătorul** – cel care transmite un mesaj
- **Receptorul** – destinatarul mesajului respectiv. Participanții la un act de comunicare pot fi în același timp și emițători și receptori.
- **Mesajul** – secvența de mesaje verbale sau nonverbale pe care emițătorul o transmite către receptor.
- **Codul** – sistemul de semne cu ajutorul căruia se construiesc mesajele. Codul trebuie să fie comun emițătorului și receptorului (*coduri verbale*: alfabetul, *coduri paraverbale*: codul Morse, limbajul surdo-muților; *coduri nonverbale*: semnele de circulație, simbolurile matematice)
- **Canalul** – calea pe care se difuzează mesajul (aerul pentru comunicarea orală, hârtia, impulsurile electrice, impulsurile electronice, cablul);
- **Context** – circumstanțele în care are loc comunicarea

TEMĂ :

Imaginează-ți o situație de comunicare în care emițătorul și receptorul să fie doi colegi, iar referentul să fie o carte pe care au citit-o cei doi. Identifică și celelalte elemente ale comunicării.

FUNCȚIILE COMUNICĂRII

Ora a II-a

Identificați funcțiile comunicării pentru fiecare enunț în parte:

1. Frunzele aurii m-au emoționat întotdeauna.
2. Nu cred că am înțeles bine ce ai spus.
3. La timpuri noi ... tot noi!
4. Hei, ascultă-mă și nu mai vorbi cu vecinul de bancă!
5. În liceul nostru se instalează o centrală termică.
6. Înțelegi miezul problemei?
7. Am auzit tot ce ai spus.
8. Ah, atunci ți se pare / Că pe cap îți cade cerul.
9. Bine faci ce faci!
10. Nu te juca la aragaz!

☒ Construiește un mesaj. Construiește apoi diferite mesaje ca răspuns la acesta care să aibă caracteristicile unui feed-back:

- a) Pozitiv
- b) Negativ
- c) De complicitate
- d) De indignare
- e) De supunere
- f) De bucurie
- g) De respingere
- h) De resemnare.

DE REȚINUT!

Funcția emotivă, prin care se exprimă stările de emoție ale **emițătorului**, se manifestă la nivelul trăsăturilor suprasegmentate (accent, intonație, durată) sau prin interjecții. Prin ea se accentuează o atitudine, o stare sufletească, o dorință nemărturisită a vorbitorului.

- **Funcția conativă / persuasivă**, care se referă la efectul de convingere pe care mesajul trebuie să-l aibă asupra **receptorului**, urmărește obținerea unei reacții imediate din partea acestuia. Mărcile specifice sunt vocativul și interjecțiile.

- **Funcția poetică**, prin care **mesajul** se pune în valoare pe el însuși, atrăgând atenția asupra propriei forme. Această funcție este prezentă în poezie, dar și în proză, și ea presupune utilizarea unor elemente prozodice, gramaticale și semantice specifice.

- **Funcția metalingvistică**, prin care mesajul conține referiri la **codul** utilizat, include și gestică, mimica, tonul etc. Prin ea se urmărește explicarea anumitor elemente componente ale discursului, în intenția de a-l face inteligibil și ușor de performat.

- **Funcția referențială**, legată de realitatea / **contextul** pe care o exprimă mesajul și de situația în care se face comunicarea, este centrată pe evidențierea aspectelor concrete ce se dorește a fi transmise

- **Funcția fatică**, prin care sunt vizate **canalul** de comunicare și controlul funcționării lui, constă fie în stabilirea comunicării, fie în prelungirea sau întreruperea ei în vederea verificării traseului și a calității recepției.

TEMĂ:

1. ☒ Ilustrează funcția poetică a limbajului (două exemplificări) și, la alegere, alte două funcții ale comunicării artistice în poezia „Replici” de Mihai Eminescu.
2. ☒ Ilustrează, la alegere, una dintre funcțiile comunicării artistice (poetică / emotivă / fatică) prin scrierea unui text de 10-15 rânduri.